

Сучасна приказка

Ви чули ту пригоду?
В часі розливу рік
Попав у бистру воду
Нещасний чоловік.
В глибокім вирі б'ється
І тоне вже туй-туй,
До кума, що на мості,
Кричить: «Рятуй! Рятуй!»
А кум, що на поруччя
Поважно лікті спер,
Глядить критично: «Втоне
Чи вириє ще тепер?»
Вкінці махнув рукою
І мовив лиш одно:
«Не тратьте, куме, сили,
Спускайтеся на дно».

Гай-гай! Таких кумів нам
Не два, не три, не п'ять
В житті щодня, щохвилі
Приходиться стрічать.
Ти в горі, нужді б'єшся,
Мов риба у саку,
Працюєш, тачку тягнеш,
Мов панщину важку;
Тут сумнів мучить душу,
Що місце, то боляк, –
А він лиш критикує:
«Се зле!» і «Се не так!»
За поміч і пораду
Він має лиш одно:
«Не тратьте, куме, сили,
Спускайтеся на дно!»

І наш народ так б'ється
В матні вже много літ,
І хвилі напосілись
Його розмити слід.
А на безпечнім мості
Фальшивії брати
Стоять і ждуть – чи, може,
Щоб поміч принести?
Стоять і ждуть на хвилю,
Що брата проковтне,
Числять: тепер ще вирне,
Тепер вже, чей, пірне.
На крик його й благання
В них слово лиш одно:
«Не тратьте, куме, сили,
Спускайтеся на дно!»

Та що се? Він не тоне,
Хапаєсь берегів,
Не слухає поради
Облесних ворогів
І під ногами чує
Вже твердий, твердий ґрунт,
А ті на мості в репет:
«Се бунт! Се бунт! Се бунт!»

Під ними міст хитаєсь,
І хвиля прясла рве,
Із мосту крик лунає:
«Рятуйте, хто живе!
Рятуйте більшу власність!
Рятуйте панський лан!
Рятуйте трон і вівтар!
Давай обложний стан!»

А що, як Немезіда

Собі одного дня
Позволить жарт зробити
І ролі поміня?
На своїм ґрунті стане
Русь міцно на ногах,
А супротивна хвиля
Піде по ворогах?
І ті, що нас із виру
Спасали мило так,
Самі скуштують трохи,
Який-то в мокрім смак?
А Русь на їх благання
Їм відповідь одно:
«Не тратьте, браця, сили,
Спускайтеся на дно!..»